

Arrest

nr. 59 437 van 8 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Gudermes, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Uw echtgenoot, D.M. (...) , nam deel aan rebellenacties. In 2000 werd hij vermoord door Russische militairen. Niet lang daarna werd ook zijn broer Issa gedood door de ordediensten. Verschillende andere leden van uw schoonfamilie hadden eveneens problemen met de ordediensten omwille van hun betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. Na de dood van uw echtgenoot verbleef u afwisselend op verschillende plaatsen in Tsjetsjenië en Dagestan, omdat u vreesde ook problemen te zullen krijgen met de autoriteiten omwille van zijn activiteiten. U was vooral bang voor uw dochter, omdat ze dezelfde familienaam draagt als haar vader. Op een bepaald moment vernam u van uw vroegere bureu in Grozny dat Russische militairen naar u gevraagd hadden. In de zomer van 2008 bekwam u reispaspoorten voor u en uw dochter. U besloot het land te verlaten. In december 2008 vertrok u samen met uw dochter met de trein vanuit Gudermes naar Moskou. Vandaaruit reisden jullie met een andere trein via Wit-Rusland naar Polen. Aan de grens

werden jullie echter tegengehouden door de Poolse autoriteiten. U diende vervolgens een asielaanvraag in Polen in. Omdat uw broers, S.M. (...) (O.V. 5.772.941) en S.L. (...) (O.V. 6.183.589), en uw zus S.J. (...) (O.V. 6.245.807) in België verblijven, wachtte u de beslissing inzake uw asielaanvraag in Polen niet af en vertrok u in januari 2009 samen met uw dochter naar België. Op 19 maart 2009 vroeg u asiel aan. Enkele maanden na uw aankomst in België hebt u vernomen dat een neef van uw echtgenoot, D.M. (...) , vermoord werd door de ordediensten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw intern paspoort, het intern paspoort van uw dochter, de overlijdensakte van uw echtgenoot, een psychologisch attest d.d. 10/12/2010, en verschillende medische attesten van een ziekenhuis in België.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u vervolging vreesde vanwege de autoriteiten omwille van de betrokkenheid van uw overleden echtgenoot en zijn familieleden bij rebellenacties. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vage en incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zo verklaarde u dat u na de moord op uw echtgenoot in 2000 van uw vroegere bureaus in Grozny vernomen had dat Russische militairen naar u waren komen vragen. U meende dat dit kort na de dood van uw echtgenoot gebeurde. Aanvankelijk kon u niet eens bij benadering zeggen hoe lang na zijn dood ze dan naar u kwamen vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 5-6). Daarna beweerde u dat het misschien enkele maanden later was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 12). Merkwaardig genoeg kon u niet eens met zekerheid zeggen in welke maand in 2000 uw echtgenoot vermoord werd. U dacht slechts dat het in december was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 2). Uit de door u voorgelegde overlijdensakte blijkt evenwel dat uw echtgenoot in februari 2000 overleden is. U wist ook niet of de ordediensten toen één keer dan wel meerdere keren naar u zijn komen vragen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 6). U stelde voorts van uw schoonmoeder vernomen te hebben dat verschillende familieleden van uw echtgenoot na zijn dood problemen hadden met de ordediensten. U kon hierover echter weinig concrete informatie geven. Zo beweerde u dat meerdere familieleden van hem werden meegenomen door de ordediensten en dat ze sindsdien spoorloos verdwenen zijn. U kon slechts één van deze familieleden bij naam noemen en u kon niet eens zeggen wanneer hij precies meegenomen werd. U dacht enkel dat het ook niet lang na de dood van uw echtgenoot was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 7). Verder verklaarde u enkele maanden na uw aankomst in België van uw schoonzus in Tsjetsjenië vernomen te hebben dat een neef van uw echtgenoot gedood werd door de ordediensten. Toen u er vervolgens op gewezen werd dat u in het begin van het gehoor toch verklaard had dat u vanuit België geen contact meer hebt gehad met familieleden in Tsjetsjenië, wijzigde u opeens uw verklaringen. U dacht dan dat u dit van uw zus Janetta vernomen had die ook in België is. U kon niet preciseren op welke manier uw zus dit nieuws vernomen had, enkel dat het via andere Tsjetsjenen was. U wist evenmin wanneer de neef van uw echtgenoot vermoord werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 3, 8-9, 12). Dergelijke vaagheden en incoherenties ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig. U verklaarde weliswaar aan geheugenstoornissen te lijden waardoor u zich bepaalde zaken niet meer zou herinneren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 2-3, 5-6). Ter staving van deze problemen legde u een psychologisch attest voor. Er dient echter te worden opgemerkt dat er begrip kan worden opgebracht voor de eventuele psychische moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat het een verklaring kan bieden voor de vastgestelde vaagheden en incoherenties. Het attest bevat namelijk geen enkel objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek dat deze geheugenproblemen kan ondersteunen. Dit attest vermag

bijgevolg niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Verder is het niet aannemelijk te noemen dat u na de moord op uw echtgenoot door de ordediensten in 2000 nog tot december 2008 gewacht hebt om uw land te verlaten. Uw uitleg hiervoor dat u niet eerder kon vertrekken, omdat u geen geld had om uw reis te betalen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 8), is weinig overtuigend. Dergelijke vaststellingen doen toch afbreuk aan de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u zich in de periode na de dood van uw echtgenoot tot aan uw vertrek uit uw land toch meerdere keren tot de autoriteiten gewend hebt om bepaalde documenten te bekomen. Zo blijkt zowel uit uw verklaringen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 11), als uit het door u voorgelegd intern paspoort dat u dit document in 2004 bij de bevoegde instanties in Gudermes bekomen hebt. U verklaarde dat u toen zelf uw intern paspoort hebt afgehaald (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 11). Ook aan uw dochter werd op 18/01/2008 te Gudermes een intern paspoort uitgereikt dat u eveneens voorgelegd hebt. Verder verklaarde u dat u in de zomer van 2008 voor u en uw dochter reispassen aangevraagd hebt bij de bevoegde diensten in Grozny die u blijkbaar zonder enig probleem bekomen hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 10-11), zoals ook blijkt uit de stempels die werden aangebracht in de door u voorgelegde interne passen (pagina 19). U stelde ook deze documenten zelf afgehaald te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 11). Het feit dat u in de periode dat u vervolging vreesde meerdere keren vrijwillig in contact bent gekomen met de autoriteiten ondermijnt toch de aannemelijkheid van deze beweerde vrees ten aanzien van de autoriteiten. Te meer daar u sinds de dood van uw echtgenoot uit angst om gearresteerd te worden door de ordediensten afwisselend op verschillende plaatsen in Tsjetsjenië en Dagestan verbleven hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 2-3, 5, 7-8, 10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat elke aanvraag tot het verkrijgen van een reispaspoort wordt voorgelegd aan de FSB. Uit uw verklaringen blijkt ook nog dat u onder uw eigen naam met de trein door de Russische Federatie gereisd hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 4-5). Dergelijk gedrag strookt evenmin met uw beweerde vrees voor vervolging door de autoriteiten. U verklaarde toch onderweg meerdere identiteitscontroles ondergaan te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 4-5). Uit uw verklaringen is verder gebleken dat u in december 2008 naar Polen ging waar u asiel aanvroeg. U wachtte evenwel geen beslissing inzake deze asielaanvraag af, maar kwam in januari 2009 naar België om uw familieleden hier te vervoegen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 3). Op 19 maart 2009 diende u bij de Belgische autoriteiten een asielaanvraag in. Het feit dat u zich vrijwillig onttrokken hebt aan uw asielprocedure in Polen en u vervolgens nog bijna twee maanden gewacht hebt alvorens asiel aan te vragen in België is echter een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door u geschetste vervolging. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in haar land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Geneve of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Uw verklaring dat uw dochter na uw aankomst in België in het ziekenhuis heeft verbleven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 3) is geen afdoende uitleg voor uw laattijdige asielaanvraag. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort en het intern paspoort van uw dochter bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De overlijdensakte van uw echtgenoot bevestigt slechts zijn overlijden, maar kan verder de door u aangehaalde problemen niet

staven, aangezien er in het desbetreffende document geen melding gemaakt wordt van de oorzaak van zijn overlijden of van de omstandigheden waarin dit gebeurd zou zijn. De medische attesten bevatten enkel gegevens betreffende uw medische toestand en kunnen uw asielrelaas niet staven.

Met betrekking tot de door u aangehaalde medische problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2011, p. 2-4, 8), kan er nog op gewezen worden dat deze door u aangehaalde problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van dezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen dan ook een aanvraag voor een machtiging van verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 15 maart 2011 om te verschijnen op de terechtzitting van 7 april 2011 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij, zijnde bij advocaat J. KEULEN, De Schiervellaan 28/2, 3500 HASSELT. Uit de gegevens van de Post blijkt dat deze aangetekende zending op 18 maart 2011 te Hasselt is uitgereikt geworden.

De verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd. Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, §2, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april twee duizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS